

200703278/1.

Datum uitspraak: 1 augustus 2007

**AFDELING  
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet  
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**mede ten behoeve van haar minderjarig kind,  
appellante,**

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/44221 van de rechtbank  
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 16 april 2007 in  
het geding tussen:**

**appellante**

**en**

**de Staatssecretaris van Justitie.**

## 1. Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 april 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

## 2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

**3. Beslissing**

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Horstink-von Meyenfeldt  
Lid van de enkelvoudige kamer

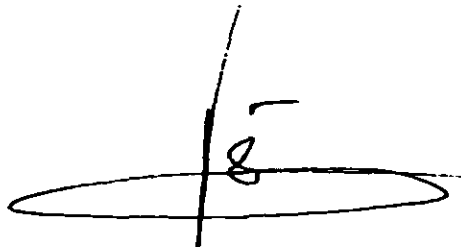
w.g. Van Os-Ravesloot  
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2007

154-527.

Verzonden: 1 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,  
de Secretaris van de Raad van State,  
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,  
directeur Bestuursrechtspraak

# uitspraak

---

## RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/44221

**Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 16 april 2007**

inzake

geboren op  
nationaliteit Liberiaanse,  
verblijvende u  
eiseres,  
gemachtigde mr. S.E.B. den Boer,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,  
te Den Haag,  
verweerder,  
gemachtigde mr. P.M.W. Jans.

### Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluit van 16 augustus 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiseres beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 5 maart 2007, waar eiseres is verschenen in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

### Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 16 augustus 2006 in rechte stand kan houden.
2. Ter onderbouwing van haar aanvraag en beroep heeft eiseres - kort samengevat - het volgende aangevoerd. Eiseres heeft Liberia verlaten door de problemen met de rebellen en militairen. Zij is vastgehouden, mishandeld en verkracht.

AWB 06/44221

2

3. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiseres niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000. Verweerder hecht geen geloof aan de door eiseres gestelde nationaliteit en heeft daarom afgezien van een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas van eiseres.
4. De rechtbank overweegt als volgt.
5. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 kan worden verleend in de in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 genoemde gevallen.
6. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden gezien.
7. Verweerder heeft eiseres tegengeworpen dat zij geen enkel formeel dan wel indicatief bewijs heeft overgelegd om haar reisroute te kunnen onderbouwen. Evenmin is het reisverhaal aannemelijk gemaakt door het afleggen van gedetailleerde en verifieerbare verklaringen. Volgens verweerder mag worden verondersteld dat eiseres eenvoudige zaken als: waarom zij geholpen is bij haar reis, uit welk land het schip kwam waarmee zij reisde, wat voor vlag dit schip had, welke taal er werd gesproken aan boord, waar het schip is aangekomen had kunnen noemen. Eiseres is daartoe niet in staat gebleken.
8. Nu eiseres verweerders standpunt dienaangaande niet heeft bestreden, ziet de rechtbank geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat op voorhand twijfel is ontstaan aan de oprechtheid van eiseres en dat afbreuk is gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas ten gevolge van het toerekenbaar ontbreken van de reisdocumenten. Derhalve is op voorhand twijfel ontstaan aan de oprechtheid van eiseres en is afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.
9. Indien er, zoals in casu het geval is, sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, geldt volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State dat in het asielrelaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden mogen voorkomen. Van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan om geloofwaardig te kunnen worden geacht.
10. Volgens verweerder bezit het relaas van eiseres geen positieve overtuigingskracht. Verweerder hecht geen geloof aan de door eiseres gestelde nationaliteit. In dit verband heeft

AWB 06/44221

3

verweerder gemotiveerd weergegeven dat eiseres, naast het ontbreken van documenten, heeft verklaard dat zij de taal Mano niet kan verstaan en niet kan spreken, terwijl uit openbare informatie is gebleken dat in het gebied waar eiseres stelt vandaan te komen de talen Dan en Mano dominant zijn. Voorts heeft eiseres verklaard te behoren tot de bevolkingsgroep der Malinke, die blijkens algemene informatie wonen in en terwijl eiseres stelt afkomstig te zijn uit de plaats gelegen in de provincie Eiseres is bovendien niet in staat gebleken gedetailleerde informatie te verstrekken betreffende haar directe woonomgeving. Eiseres heeft volstaan met het noemen van een paar grote verder gelegen plaatsen. De door eiseres genoemde dichtstbijzijnde dorpen zijn onjuist. Eiseres kan de naam van een grote rivier in de nabijheid van haar dorp niet noemen en ook kan eiseres de betekenis van een aantal typisch Liberiaanse termen niet duiden.

11. Vanwege de bestaande twijfel omtrent haar nationaliteit heeft verweerder eiseres in de gelegenheid gesteld door middel van een taalanalyse haar herkomst en nationaliteit aannemelijk te maken. Hiertoe zijn door verweerders Bureau Land en Taal (BLT) twee taalanalyses verricht welke zijn neergelegd in twee rapporten van respectievelijk 27 mei 2005 en 8 juni 2005, die door twee verschillende taalanalisten zijn opgesteld. Blijkens de conclusie van de eerste taalanalist is eiseres eenduidig niet te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Liberia. Eiseres spreekt Madingo, maar niet zoals dat gangbaar is in Liberia. Ook op grond van de landenkennis is eiseres niet te herleiden tot Liberia. Blijkens de conclusie van de tweede taalanalist is eiseres eenduidig te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Guinee. Eiseres spreekt Maninka zoals dat gangbaar is in Guinee.

12. Eiseres heeft zich niet kunnen verenigen met de uitkomsten van de voornoemde rapportages en heeft een contra-expertise laten uitvoeren. Blijkens het resultaat van deze contra-expertise, neergelegd in een rapport van 14 juni 2006, is eiseres zeer waarschijnlijk afkomstig uit Liberia. De contra-expert concludeert dat eiseres Maninka-Mori spreekt, een Guinese variant van het Maninka beïnvloed door Manding varianten uit de Forest Belt (NW Ivoorkust – Zuidelijk Guinee – Noordelijk Liberia). Naar de persoonlijke ervaring van de contra-expert wordt deze variant heel vaak gebruikt door Liberiaanse Mandingo. De contra-expert stelt zich op het standpunt dat de culturele en geografische informatie die eiseres geeft heel terzake is en niet gegeven zou kunnen zijn door een persoon die niet in het bewuste gebied in Liberia gewoond heeft.

13. In de schriftelijke reactie van BLT van 9 augustus 2006 op de contra-expertise wordt allereerst geconstateerd dat de contra-expert de conclusie van de taalanalisten van BLT bevestigt, namelijk dat eiseres een Guinese variant van het Maninka spreekt. De persoonlijke ervaring van de contra-expert doet hier niets aan af. Voorts volgt BLT de contra-expert niet in zijn mening dat eiseres zeer goede kennis heeft van de geografie en de cultuur van haar beweerde herkomstgebied. Eiseres heeft wel enige informatie verschaft, maar dit is niet uitgebreid of gedetailleerd te noemen. BLT stelt dat, nu de Guinese variant in meerdere landen wordt gesproken, waaronder Guinee en Liberia, en eiseres onvoldoende landenkennis heeft, zij niet is te herleiden tot Liberia. Al met al is eiseres er niet in geslaagd de gerezen twijfel, over haar opgegeven herkomst, weg te nemen.

14. De rechtbank stelt voorop dat het, ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 in de eerste plaats aan eiseres is om haar herkomst aannemelijk te maken. Verweerder is eiseres hierin reeds tegemoet gekomen door in het kader van het onderzoek naar haar herkomst een taalanalyse te laten uitvoeren. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak

AWB 06/44221

4

van de Raad van State volgt dat het uitgangspunt is dat de taalanalyse waar verweerder gebruik van maakt tot stand komt onder verantwoordelijkheid van een terzake deskundig bureau, BLT, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole van de aan BLT verbonden academisch geschoolde linguïsten. Een rapportage van een taalanalist geldt daarom als een deskundigenbericht.

15. In dit licht oordeelt de rechtbank dat de contra-expert onvoldoende aanknopingspunten heeft aandragen voor twijfel aan de juistheid van de conclusies van de taalanalisten. Uit de conclusie van de contra-expert kan niet geconcludeerd worden dat eiseres is te herleiden tot alleen Liberia, nu hij heeft geconcludeerd dat de door eiseres gesproken Guineese variant van het Maninka wordt gesproken in drie verschillende landen waaronder Liberia. Voorts heeft de contra-expert onvoldoende onderbouwd waarom de kennis van eiseres van de geografie en de cultuur van Liberia voldoende wordt geacht om eiseres te herleiden tot Liberia.

16. Eiseres heeft in beroep twee verklaringen overgelegd ter onderbouwing van de door haar gestelde nationaliteit.

Ter zake van de verklaring d.d. 4 oktober 2006 van de Consul van Liberiaanse Ambassade te Brussel heeft verweerder geconcludeerd dat deze verklaring onbevoegd is afgegeven. De Liberiaanse wet kent, blijkens het Algemeen Ambtsbericht Liberia van 12 mei 2006, geen bepaling die Liberiaanse Ambassades en consulaten de bevoegdheid toekent om certificaten en/of verklaringen af te geven over de persoonsgegevens van een gestelde Liberiaan, aldus verweerder.

Ter zake van de verklaring d.d. 28 september 2006 van de secretaris generaal van de Vereniging Bengoma Nederland heeft verweerder gesteld dat het niet duidelijk is na welk verricht onderzoek de secretaris generaal de uitspraken doet over de afkomst van eiseres. Op deze basis is er geen sprake van een objectieve bron. Voorts kan ook de inhoud van de verklaring volgens verweerder niet geloofwaardig worden geacht, gelet op het feit dat als geboortedatum van eiseres is vermeld de door de Nederlandse autoriteiten aan eiseres toegekende geboortedatum, te weten Marginaal toetsend kan de rechtbank verweerder in dit standpunt volgen. Daarom kan aan de door eiseres overgelegde verklaringen niet de waarde worden gehecht die eiseres daaraan gehecht wil zien.

17. Gelet op het voorgaande komt de rechtbank tot het oordeel dat verweerder zich op basis van alle hiervoor besproken aan het besluit ten grondslag gelegde argumenten in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat geen geloof kan worden gehecht aan de door eiseres gestelde nationaliteit, zodat van een inhoudelijke beoordeling van het asielaanvraag kan worden afgezien.

18. Eiseres heeft in beroep nog gewezen naar een uitspraak van de rechtbank Roermond van 12 oktober 2006, procedurenummer Awb 05/35436. Eiseres stelt dat het een vergelijkbare zaak betreft waarin verweerder de verklaring van de Consul van de Liberiaanse Ambassade wel heeft gebruikt als bewijs van nationaliteit. Verweerder heeft ter zitting erkend dat de door eiseres aangehaalde zaak inderdaad vergelijkbaar is, maar heeft zich op het standpunt gesteld dat het in die zaak een kennelijke ambtelijke misslag betreft. De rechtbank is met verweerder van oordeel dat één vergelijkbare zaak nog geen geslaagd beroep op het gelijkheidsbeginsel rechtvaardigt.

19. Gezien het voorgaande komt eiseres niet in aanmerking voor toelating op één van de in artikel 29 Vw 2000 genoemde gronden.

AWB 06/44221

5

20. Het beroep is derhalve ongegrond.

21. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

**Beslissing**  
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.R. van Es-de Vries als rechter en uitgesproken in het openbaar in tegenwoordigheid van B.C.Th. Rabou-Coort als griffier op 16 april 2007.

*Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:*

*Raad van State  
Afdeling bestuursrechtspraak  
Hoger beroep vreemdelingenzaken  
Postbus 16113  
2500 BC Den Haag*

*De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.*

Afschriften verzonden: 16 APR. 2007



**Stichting Rechtsbijstand Asiel**  
**LEGAL AID**

Splinhulswal 2  
5211 JG 'S-  
HERTOGENBOSCH  
Postbus 1308  
5200 BJ 'S-  
HERTOGENBOSCH  
tel. 073 - 6158800  
fax 073 - 6158809  
www.rechtsbijstandasiel.nl

mw. mr. C.C.H.M.  
Beckerra  
advocaat

mw. mr. S.E.B. den Boer  
advocaat

mw. mr. H.W. Costermans  
jurist

mw. mr. I. van den Elshout  
advocaat

mw. mr. E.L. Garnett  
advocaat

drs. J.W. de Haan  
jurist

mw. mr. J.M. Landsman  
jurist

mw. mr. M.A.C. Siemerink  
jurist

mw. mr. A.A. Douw  
jurist

mr. A.F.J. Lemmens  
jurist

|                       |      |
|-----------------------|------|
| <b>RAAD VAN STATE</b> |      |
| INGEKOMEN             |      |
| 2071-C                |      |
| 10 MEI 2007           |      |
| ZAK...                |      |
| AAN:                  | ✓    |
| BEHANDELD: DD:        | PAR: |

Raad van State  
Afd. Bestuursrechtspraak  
Hoger Beroep  
Vreemdelingenzaken  
Postbus 16113  
2500 BC 's-Gravenhage

fax : 070 - 36 51 380  
Aantal pagina's : 12

's Hertogenbosch 10 mei 2007

## APPÈLSCHRIFT

Betreft : en haar minderjarige dochter  
Ons kenmerk : SdB / 0400771

Appellante is geboren op  
verblijvend te 5104 JN Dongen aan de Schoolstraat 8 in het AZC ,  
van Liberiaanse nationaliteit . Appellante kiest in deze woonplaats  
op het adres van mw. mr. S.E.B. den Boer, advocate werkzaam bij  
de Stichting Rechtsbijstand Asiel, Postbus 1308, 5200 BJ's-  
Hertogenbosch, die verklaart tot het indienen van het onderhavige  
appelschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met recht van  
substitutie. Een verklaring dienaangaande treft u hierbij aan  
(productie 1)

**Uitdrukkelijk wordt opgemerkt dat eventuele griffierechten  
ten laste dienen te worden gebracht van de rekening  
courant van de SRA.**

Appellante stelt hoger beroep in tegen de  
uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's  
Hertogenbosch, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van  
16 april 2007, verzonden op 16 april 2007, met het procedure.nr.  
AWB 06/44221.  
Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

In de bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellante  
tegen de afwijzing van aanvraag tot het verlenen van een  
verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de  
Vreemdelingenwet (Vw) afgewezen.

Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Minister voor  
Vreemdelingenzaken en Integratie, dan wel Minister van Justitie

SNS Bank Arnhem  
80.26.34.487

Stichting Dordengelden  
Rechtsbijstand Asiel  
Arnhem  
rek: 96.29.93.328



**Stichting Rechtsbijstand Asiel**  
**LEGAL AID**

danwel Staatsecretaris van Justitie, verder te noemen verweerder,  
van 16 augustus 2006.

De grieven van het hoger beroep worden hieronder nader uiteen  
gezet. Appellante is van mening dat er in onderhavige procedure  
'vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de  
rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin  
beantwoording behoeven', zoals in het parlement is overwogen bij  
de instelling van onderhavige 'beperkte vorm van hoger beroep'  
(TK nr. 3, p. 10-11, nr. 14, p. 27, EK nr. 5d, p. 27-28). Het  
onderhavige hoger beroepschrift leent zich volgens appellant  
derhalve niet voor verkorte afdoening ex artikel 91 VW2000

**GRIEVEN**

Appellante heeft tegen de uitspraak de volgende grieven.

Grief 1 richt zich tegen rechtsoverweging 16 en 17.

"Eiseres heeft in beroep twee verklaringen overgelegd ter  
onderbouwing van de door haar gestelde nationaliteit. Ter zake van  
de verklaring van 4 oktober 2006 van de Consul van de Liberiaanse  
Ambassade te Brussel heeft verweerder geconcludeerd dat deze  
verklaring onbevoegd is afgegeven. De Liberiaanse wet kent  
blijkens het Algemeen Ambtsbericht Liberia van 12 mei 2006,  
geen bepaling die Liberiaanse Ambassades en consulaten de  
bevoegdheid toekent om certificaten en/of verklaringen af te geven  
over de persoonsgegevens van een gestelde Liberiaan, aldus  
verweerder."

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder zich op basis  
van alle hiervoor besproken aan het besluit ten grondslag gelegde  
argumenten in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen  
dat geen geloof gehecht kan worden aan de door eiseres gestelde  
nationaliteit, zodat van een inhoudelijke beoordeling van het  
asielrelaas kan worden afgezien".

Toelichting.

Appellante is van mening dat voorbij wordt gegaan aan een  
verklaring die door haar autoriteiten is afgegeven. Een ambassade  
is in beginsel de aangewezen organisatie om de nationaliteit van  
personen te bepalen en in beginsel van de juistheid van een door  
hen afgegeven verklaring kan worden uitgegaan.

Uit het ambtsbericht blijkt niet dat de bevoegdheid op grond van  
de Liberiaanse wet aan de Liberiaanse diplomatieke dienst volledig  
ontnomen is. Wanneer een buitenlandse vertegenwoordiging op  
basis van een interview en onderzoek met appellant tot het  
oordeel komt dat appellant en haar dochter de Liberiaanse  
nationaliteit hebben en zich gerechtigd acht om een dergelijke



**Stichting Rechtsbijstand Asiel**  
**LEGAL AID**

verklaring af te geven, dan mag appellante uitgaan van een bevoegd afgegeven verklaring. Appellante is van mening dat het onjuist is om te stellen op basis van een algemeen ambtsbericht dat in algemene termen verwijst naar een wet in Liberia, waarvan niet duidelijk is uit welk jaar die dateert, dat haar verklaring, die zij -individueel- op aanvraag en na onderzoek verkregen, geacht wordt onbevoegd te zijn afgegeven.

Zeker nu op dit moment de Liberiaanse Ambassade in België geen paspoorten mag verstrekken, is het minimale dat een diplomatieke vertegenwoordiging voor zijn onderdanen kan doen een verklaring betreffende de nationaliteit te verstrekken wanneer men ervan overtuigd is dat het om een Liberiaans onderdaan gaat. Uit het feit dat de Liberiaanse Ambassade regelmatig dit soort verklaringen afgeeft, kan de conclusie getrokken worden dat het onder de huidige omstandigheden toegestaan is. Tot op heden zijn aan gemachtigde geen voorbeelden bekend waarbij een dergelijke verklaring is ingetrokken door het bevoegd gezag omdat deze onbevoegd afgegeven zou zijn.

Wanneer door een autoriteit onbevoegd een verklaring wordt afgegeven wil dat niet zeggen dat de inhoud van de verklaring niet juist is.

Wat de verklaring van de Vereniging Bengoma betreft : dat is een vereniging voor Mandingo Liberianen in Nederland. Ook hiervan wordt ten onrechte de waarde miskent. Wanneer deze vereniging een uitspraak doet over het Mandingo zijn en het Liberiaans zijn, wat essentieel is bij de asielaanvraag van mevrouw, dan mag daar niet aan voorbijgegaan worden.

Appellante is van mening dat de rechtbank in alle redelijkheid niet tot het oordeel heeft kunnen komen dat geen geloof gehecht kan worden aan de door appellante gestelde nationaliteit en de door haar overgelegde verklaringen betreffende haar nationaliteit, waarvan een afgegeven door de Liberiaanse Ambassade.

Grief 2 richt zich tegen Rechtsoverweging 15 en 17 : Ten onrechte concludeert de rechtbank : Uit de conclusie van de contra-expert kan niet geconcludeerd worden dat eiseres is te herleiden tot alleen Liberia, nu hij heeft geconcludeerd dat de door eiseres gesproken Guinese variant van het Maninka wordt gesproken in drie verschillende landen waaronder Liberia. Voorts heeft de contra-expert onvoldoende onderbouwd waarom de kennis van eiseres van de geografie en de cultuur van Liberia voldoende wordt geacht om te herleiden tot Liberia"

**Toelichting:**

Appellante is van mening dat de rechtbank voorbij gaat aan de verschillende onderzoeken die in Liberiaanse taalanalysezaken



**Stichting Rechtsbijstand Asiel**  
**LEGAL AID**

gedaan zijn. De rechtbank gaat ook voorbij aan de kritiek die geleverd wordt op de taalanalyses onder 6.1 en 6.2 van de contra-expertise. Blijkbaar is het dus niet zo eenduidig en stellig aan te geven als de taalanalisten van verweerder beweren.

In de contra-expertise wordt verklaard door de contra-expert dat de culturele en geografische informatie die aanvraagster geeft heel ter zake is en niet gegeven zou kunnen zijn door een persoon die niet in het bewuste gebied heeft gewoond.

Appellante is van mening dat de rechtbank in alle redelijkheid niet tot het oordeel heeft kunnen komen dat geen geloof gehecht kan worden aan de door appellante gestelde nationaliteit en er van een inhoudelijke beoordeling afgezien mag worden. Het standpunt van de rechtbank is ondeugdelijk cq onvoldoende gemotiveerd.

Appellante is van mening dat zeker nu haar dochter en haar bij terugkeer een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM te wachten, haar beroep zorgvuldig beoordeeld had moeten worden en een inhoudelijke toetsing plaats had moeten vinden.

**Conclusie**

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoekt appellant u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u het proces-verbaal van de ten behoeve van appellant gehouden zitting bij de rechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,

mr. S.E.B. den Boer  
gemachtigde